

men Sønnen er Faderens Talerør, saa der kommer ikke andet i Regeringsbladet, end hvad Ministeren vil have. Der udgik et Særnummer, der indeholdt Udtryk saa haarde, at jeg ikke vil gentage dem her. Man benyttede ikke Ordet Usandhed, men noget langt værre, idet man benægtede Rigtigheden af Telegrammet. Jeg skal dertil bemærke, at dette Telegram maaske ikke var fuldt korrekt, men Størstedelen var rigtig.

Da det senere gik op for Islands Minister, at hans Skrivelse til Danmarks Udenrigsminister var læst op i dette Ting, forandrede han lidt Taktik. Hans Blad indeholdt senere Meddelelse om forskellige Ting angaaende det, Konseilspræsidenten læste op. Jeg vil her først beskæftige mig med Forretningskonsulenten. Som det vil være dette Tings Medlemmer bekendt, blev der om Forretningskonsulenten vekslet følgende Skrivelser. Islands Minister skrev: „Som Instruksen tydelig viser, ligger politisk Virksomhed helt udenfor Forretningskonsulentens Virkefelt, og man maa derfor i høj Grad beklage, hvis han, hvad Ministeriet betvivler, er fremkommen med saadanne politiske Udtalelser vedrørende Forholdet mellem Danmark og Island som de i de hertil indsendte Avisudklip anførte, hvorfor man har truffet Foranstaltninger til, at saadan ikke gentages sig, og skulde det ske, vil han ifølge Instruksens § 6 straks blive hjemkaldt.“ Altsaa politisk Virksomhed ligger ganske udenfor hans Virkefelt. Dette forklarer Ministeren for Island saaledes, at han maa ikke deltage i politisk Agitation i Udlandet mod Danmark. Jeg er fristet til at sige: dog ikke. Men han maa gerne politisere, bliver ikke derfor hjemkaldt. Altsaa overfor Danmark siger Ministeren, at politisk Virksomhed ligger ganske udenfor Forretningskonsulentens Virkefelt, og at han vil blive hjemkaldt, hvis han driver Politik. Til Island siger han, at Konsulenten maa gerne politisere og bliver ikke hjemkaldt, fordi han politiserer.

Jeg gaar over til det næste Spørgsmaal, Trawlerbøderne. Om dette udtalte Konseilspræsidenten, at der er grundet Forventning om, at Ministeren for Island vil bestræbe sig for at tilvejebringe en saadan Ordning, at det omhandlede Beløb igen kan tilflyde den danske Statskasse. Hertil svarede Ministeren for Island: Der vil ikke blive givet den danske Statskasse en Øre i Aarene 1910—12. Hvorvidt der efter 1912 vil blive givet noget, afhænger af Hafsteins, den tidligere Ministers, hemmelige Over-

enskomst og af, hvorvidt Altinget mener sig juridisk og moralsk berettiget og forpligtet til at forandre den en Gang vedtagne Beslutning, og han slutter med at sige — og det udtalte han paa et Møde i Reykjavik —: „De hertil telegraferede Udtalelser af den nye Konseilspræsident, som gik ud paa en forventet Overenskomst om, at Delingen af Bøderne m. m. skulde ske i samme Forhold som tidligere, maatte bero paa Misforstaaelse eller en urigtig Fremstilling fra hans Forgænger.“

Jeg skal nu først bemærke, at det om den hemmelige Overenskomst selvfølgelig er en fuldstændig Krønike, der har ikke været nogen som helst hemmelig Overenskomst med Hr. Hafstein. Det virkelige Forhold er, at det islandske Alting besluttede efter Henstilling af den daværende Konseilspræsident, nuværende ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at tage hans Henstilling til Følge, at $\frac{2}{3}$ af Trawlerbøderne skulde tilfalde den danske Statskasse. Jeg skal hertil udtale, at det vel nok er en Fornærmelse at rette den Beskyldning mod baade vor Konseilspræsident og ogsaa det tidligere Ministerium, at det danske Ministerium henede skulde have sluttet en hemmelig Overenskomst med den islandske Minister bag Altingets Ryg.

Jeg kan ikke her lade være med at udtale, at man faar det Indtryk af, hvad jeg her har fremdraget om den islandske Minister, at han har to Ansigter; det ene Ansigt vender mod Danmark, er lutter Indrømmelse, lutter Smil og Venlighed, det andet vender mod Island, og det siger, I skulle ikke bryde jer en Smule om, hvad jeg siger til Danmark, det har ikke Skygge at betyde. Jeg mener, at den danske Regering kan ikke vedblivende finde sig i det Forhold. Det er ikke blot et nationalt Spørgsmaal længere. Der er ikke Tvivl om, at de fremmede Magters Repræsentanter paa Island, altsaa deres Konsuler, indberette til deres Regeringer alt, hvad der foregaar paa Island, og de indberette sikkert, at Forholdene deroppe i Øjeblikket ere af en ret anarkisk Natur. Man faar ogsaa det Indtryk ved at læse, hvorledes de to islandske Partier behandle hinanden. Jeg skal kun ganske kort gengive, hvad der staar i det sidste islandske Blad, som er kommet hertil, fra den nuværende Opposition mod Ministeren. Der staar, at han har overtraadt Forfatningens mest elementære Principper, brudt Landets Love, deriblandt Finansloven, berøvet Altingets dets Tilsynsret, undertrykt og ladet haant om Domsmagten, hele denne Magt har han